

Funeraliile lui Tudor Arghezi

Luni, 17 iulie. În dimineața acestei zile, populația Bucureștiului a însoțit pe ultimul său drum pe scriitorul Tudor Arghezi, drum care încheie o strălucită existență închinată cu generoasă dăruire literaturii și propagării culturii românești.

În fața catafalcului, așezat în holul Ateneului, numeroși cetățeni ai Capitalei s-au oprit o clipă, pentru a aduce pioul lor omagiu marelui artist a cărui operă închinată omului va rămâne veșnic și în ale cărei pagini vibrează nestinsă dragostea sa pentru popor, pentru patria cu frumusețe și istoria ei seculară. O mulțime se perindă, gravă, stăpînită de emoție. Sint citirilor pentru care Tudor Arghezi a scris o operă de geniu.

Răsună solemn acordurile marșurilor funebre. La catafalc fac de gardă membri ai Comitetului Central al Partidului Comunist Român, ai Consiliului de Stat și ai guvernului, reprezentanți ai Academiei, uniunilor de creație, ai institutiilor centrale și organizațiilor obștești, oameni ai muncii.

Aducînd un ultim omagiu, o înaltă prețuire memoriei marelui dînzînt, la catafalcul celui care a fost scriitorul patriot Tudor Arghezi fac de gardă tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnăraș, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Iosif Banc, Manca Mănescu.

Conducătorii de partid și de stat prezintă apoi condoleanțele familiei defunctului.

Ora 10. Începe adunarea de do-
liu.

Luind cuvîntul, Pompiliu Macovei, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, a spus: „În trecerea timpului ne obișnuim cu prezența continuă și mereu nouă a numelui scriitorului, cu e-couri profunde și multiple în întreaga cultură a poporului român. Arghezi a vorbit tuturor vîrștelor, tuturor categoriilor de cititori, a fost așteptat, căutat, înțeles, admirat și iubit. Astăzi, după ultima sa carte, numită cu atât de tragic sen, „Noaptea”, cuvîntul său mă-estru s-a curmat, cultura română primindu-și în veșnicie ei, poe-
tul.”

Expresie a dragostei pentru țară și oamenii ei, opera argheziiană a devenit un bun al vieții spirituale, al ființei noastre naționale. Înscrisem numele fîuritorului ei în sirul celor care alcătuiesc sufletul și istoria patriei, între cărturarii și artiștii luptei de ieri și de azi, între vizionarii luminați al zilei de mîine. În cîntecul, unorii de revoltă și minie, alții de încredere și nădeide, cu care poporul nostru și-a luminat destinul de-a lungul vechilor până a ajunge la vremea ce-o trăim azi, opera lui Arghezi constituie unul din momentele cele mai strălucite ale geniului nostru creator.

Străbătut de un patos puternic, înălțîndu-se ca o vibrantă expresie a sentimentelor patriotice, cîntecul său a preamărit dirzenia revoluțio-

nară a țărînimii noastre din 1907. Alăturîndu-se luptei forțelor patriotice, Tudor Arghezi s-a ridicat cu toată vechenia și autoritatea cuvîntului său împotriva dictaturii fasciste și a ocupației hitleriste. Purtat de generoasele idei ale umanismului epocii socialiste, el a dat înaltă valoare artistică înnoirilor sociale, exprimînd avîntul prometic al umanității descătuse de servitutea vechilor orînduirii, către cunoaștere, bucuria generoasă de a munci și a crea liber.

Înțelegerea profundă a raporturilor și a sensurilor dezvoltării sociale constituie temelia pe care Arghezi și-a sprijinit vîsta sa creație din ultimele decenii în care a desori a evocat cu emoție lupta comunistilor, opera înfăptuită sub conducerea partidului.

Vorbitorul a relevat apoi că Tudor Arghezi, poet al marilor viziuni sociale, este în același timp delicat cîntăreț al frumuseților plaiurilor românești.

Acad. Zaharia Stancu, președinte-
le Uniunii Scriitorilor, a spus:

„Din cei 87 de ani al săi — a re-
levat vorbitorul — mai bine de 70, Tudor Arghezi și-a petrecut la ma-
sa de lucru, frămîntîndu-și gîndu-
rile, sîfîindu-și și potrivîndu-și
cuvîntele în nepieritoare pagini de
versuri și proză. Fără îndoială că
asta operă argheziiană însumînd
mai mult de 60 de volume, se da-
torază înzestrărilor excepționale
cu care scriitorul a venit pe lume,
însă aceste mari înzestrări nu ar fi
dat rodul bogat pe care l-au
dat dacă Tudor Arghezi nu ar fi
cunoscut adînc viața, nu ar fi a-
vut strînsă legătură cu poporul, cu
istoria sa, cu graiul său și nu ar fi
stat necontenit aplecat asupra pa-
ginilor, străduindu-se cu o rară în-
dîrjire să le dea, printr-o muncă
aspră, trîncie și strălucire. Exem-
plul acesta al folosirii unui mare
volum de cunoștințe și muncă pen-
tru realizarea artistică a fiecărei
strofe, sau a fiecărei pagini de pro-
ză, Tudor Arghezi l-a muștenit de
la marii înaintași ca Eminescu,
Creangă, Caragiale, nume pentru
noi toți sfinți și lingă care nume-
le său nu pâlăste.

Debutînd la 16 ani, Tudor Ar-
ghezi a scris pînă acum două săp-
tămîni. Opera vastă pe care o lasă
în urmă este fără asemănare, prin
noutatea, prin varietatea și prin
forța ei. Luptător pentru dreptate,
el a atacat cu violență vechea o-
rînduire social-politică din țara
noastră și încă din tinerețe și-a
arătat prețuirea pentru ideile so-
cialiste. În frîmțările prin care
a trecut poporul nostru, Tudor Ar-
ghezi a fost totdeauna de partea
celor obidiți, de partea celor mulți,
de partea dreptății. Atitudi-
nea sa net antifașistă, scriitorul
nostru a plătit-o în anii războiului,
cu internarea sa în lagăr.

Cu Tudor Arghezi s-a stîns din
viață nu numai cel mai de seamă
scriitor român al timpului nostru,
dar și un scriitor de talie mondia-
lă. Prin scrierile sale, traduse în
numeroase graiuri, Tudor Arghezi a
contribuit la cunoașterea peste ho-

tare a poporului și patriei noastre.
Moștenirea pe care acest neostenit
creator de frumuseți o lasă po-
porului nostru, este uriașă și de o
valoare inestimabilă. Dar Tudor
Arghezi nu ne lasă moștenire nu-
mai opera sa literară, ci și exem-
plul vieții sale de muncă închinată
în întregime literaturii române,
poporului român, patriei.”

Exprimînd durerea adîncă față
de pierderea celui mai mare poet
român al zilelor noastre, acad. Mi-
ron Nicolescu, președintele Aca-
demiei a spus: „Prin mijloacele sale
de exprimare, Arghezi aparține ac-
tuelui pămînt românesc, de care
numele său va fi de-a pururi le-
gat. Dar mesajul său depășește
frontierele țării noastre, el se adre-
sează tuturor celor care au trădit,
au suferit, au iubit, și cred în fru-
mos, în dreptate, în adevăr. Căci
Arghezi, ca orice poet autentic, de
mare și puternic suflet, în care se
răsfrînge înmîit orice vibrație a
lumii în care a trăit, a pus fără
sovărire arta sa în serviciul apără-
rii dreptului la viață și la muncă
al poporului, din mijlocul căruia a
ieșit, a demascat cu vigoare și cu
nimeritor sarcasm toată nutreziu-
rea unui sistem social în agonie.
Pentru arta sa și pentru poporul
său, Arghezi, credincios al puterii
cuvîntului, a luptat bărbătește, cu
conștiința sa, cînd înțepător, ca
acel albîn, cînd dușos ca mingi-
era mamei.

Arghezi a fost membru al Aca-
demiei. O înaltă cinstire, în ge-
neral, pentru cel ales. Dar în cazul
de față, a fost numai o recunoș-
tere oficială a excepționalei pers-
onalități și a neîntrecutului poet:
cinstirea a fost a noastră, a celor-
lalți.

Amintirea ilustrului nostru co-
leg — a încheiat vorbitorul — va
rămîne veșnic vie printre noi și
printre toți urmașii noștri, ca și
opera sa.”

Evidențînd frumusețile fără de
seamă ale cîntecului argheziian,
profunda lui originalitate, legătura
sa strînsă cu creația folclorică, a-
cad. Al. Philippide, președintele
secției de literatură și artă a Aca-
demiei, a spus: „Apariția lui Tu-
dor Arghezi, în literatura română,
la începutul acestui veac, a însem-
nat o revoluție în ce privește pu-
terea, de înnoire a stilului. Și în
proză și în versuri Arghezi a adus
dintr-o dată o înnoire izbitoră.
Scriul său nu semăna cu nimic
din ce se scrisese pînă la el. Rar
se poate înțîli în istoria literatu-
rii o individualitate stilistică atât
de puternică cum este aceea a lui
Tudor Arghezi.

Dar mai uimitor decît orice alt-
ceva în această individualitate poe-
tică este faptul că, deși alt de
personal în expresie, opera lui Tu-
dor Arghezi cuprinde, în chip fun-
damental, elementele caracteristice
ale genului popular românesc.
Poetul a distilat fondul folcloric
românesc și a scos din el esențele
rafinale ale poeziei sale. Admira-

(Continuare în pag. III)

Plecarea tovarășului Ion Gheorghe Maurer în Olanda

Președintele Consiliului de Mi-
nistri al Republicii Socialiste Ro-
mânia, Ion Gheorghe Maurer, a
părăsit luni dimineața Capitala,
plecînd cu avionul spre Haga, unde
va face o vizită oficială la in-
vitația guvernului olandez.
În vizita sa în Olanda, premie-
rul român este însoțit de Corneliu

Mănescu, ministrul afacerilor ex-
terne, Angelo Miclescu, prim-vi-
cepreședinte al Consiliului Supe-
rior al Agriculturii, George Elian,
ambasadorul României la Haga,
de consilieri și experți.
La plecare, pe aeroportul Bănea-
sa, erau prezenți tovarășii: Ale-
xandru Bîrlădeanu, Emil Bodna-

raș, Ilie Verdeț, Iosif Banc, Petre
Blajovici, Grigore Geamănu, se-
cretarul Consiliului de Stat,
membri ai guvernului.
Au fost de față D. H. Visscher,
însărcinatul cu afaceri ad-interim
al Olandei la București, și mem-
brii ambasadei.

(Agerpres)

AM TRECUT DE JUMĂTATEA ANULUI ÎN CERRITM SE REALIZEAZĂ OBIECTIVELE DE INVESTIȚII?

Interviul nostru cu tov. I. Ardelean,
directorul filialei Arad a Băncii de investiții

Realizarea integrală și calitati-
vă a planului de investiții pe
1967 este nemijlocit condiționată
de execuția ritmică, în tot cursul
anului, a lucrărilor pe șantiere.
La o serie de obiective din ora-
șul și raionul Arad s-a muncit in-
tens încă de la începutul anului.
Bilanțul semestrului s-a putut ast-
fel încheia cu darea în folosință
a unui important număr de cons-
trucții industriale, agricole și so-
cial-culturale la termenele stabi-
litate. Sînt însă și șantiere a căror
ritm pulsează extrem de lent, se-
mestrul înregistrînd din această
cauză și unele restanțe.

Pentru a cunoaște stadiul prin-
cipalelor lucrări de investiții și o
putea orienta pe beneficiarii ace-
stora ca și pe executanți spre lu-
area celor mai eficiente măsuri în
vederea realizării la termen a tu-
turor obiectivelor planificate, zia-
rul nostru a purtat o discuție cu
tovarășul Ilie Ardelean, directorul
filialei Arad a Băncii de investi-
ții. Primul lucru care ne-a intere-
sat în cadrul acestui interviu a
fost:

**Pe ce temelie începe
activitatea de inves-
tiții a noului semestru?**

— Planul semestrului II la cons-
trucții-montaje începe cu o res-
tanță de 8 la sută, ne răspunde
directorul filialei Băncii de inves-

tiții, tovarășul I. Ardelean. Con-
structorii care lucrează în ac-
cest an în orașul și raionul
Arad, respectiv Grupul de
șantier nr. 4 al T.R.C.B., în-
treprinderea de construcții in-
dustriale și montaje Brașov, Șan-
tierul nr. 615 din Craiova și In-
treprinderea orășenească de con-
strucții și reparații, nu au reușit
să recupereze restanțele din pri-
mul trimestru al anului, ci dim-
potrivă, în unele cazuri, le-au
chiar mărit. Realizările sînt totuși
bune la obiectivele industriale,
unde în șase luni s-a realizat 51
la sută din planul anual. Dar nu
pe toate șantierele industriale se
constată ritmuri de execuție mul-
tuitoare. ICIMB, de pildă, în-
registrează rezultate apreciable
pe șantierul Uzinelor de vagoane,
unde valoric planul semestrial a
fost realizat. La fel s-a muncit
pe șantierele întreprinderilor „Li-
bertatea”, „Abator” și „Refacerea”.
În schimb, a slăbit ritmul execu-
ției la noile obiective ce se reali-
zează la uzinele „30 Decembrie”
și îndeosebi la modernizarea fila-
turii, la depozitul de mobilă pen-
tru export și la noile spații de
producție de la Uzina de strun-
guri.

În urma discuțiilor în jurul res-
tanțelor, am ajuns la concluzia că
în unele cazuri ele sînt destul de
mari, ceea ce obligă pe construc-
tori la măsuri radicale pentru ca

rămînerile în urmă să poată fi
recuperate. Stadiul cel mai în-
apoiat se constată pe șantierul nou-
lui depozit de mobilă pentru ex-
port. La acest important obiectiv,
cu termen de dare în folosință la
sfîrșitul anului în curs, în primul
semestru nu s-a realizat nici 20 la
sută din planul anual. Pînă la
venirea pe acest șantier a unui
nou responsabil, dezorganizarea e-
ra revoltătoare. Întreprinderea
constructoare din Craiova trebuie
să țină seama că deși acum lucre-
rile merg ceva mai bine, măsurile
care s-au luat nu garantează rea-
lizarea unui ritm de muncă în
stare să recupereze restanțele și
să încadreză în termene lucrările
de pe acest șantier. Adresîndu-ne
aceluiași constructor sîntem ne-
voși să-i atragem atenția că nu
este multumitor nici sprijinul pe
care-l acordă celorlalte șantiere
pe care le are în orașul și raionul
Arad. La ferma de vaci a gospo-
dăriei de stat „Mureșul” realiza-
rile semestrului abia dacă atîng
procentul de 33 la sută. Ritmul
lucrărilor a slăbit și la ferma de
vacii din Aradul Nou. Beneficiarii
acestor lucrări, împreună cu or-
ganele locale, au sprijinit șantie-
rele respective dar cel dintîi da-
tor să ia toate măsurile în vede-
rea respectării obligațiilor con-
tractuale rămîne constructorul. În
cazul de față el este obligat să
imprime un mai pronunțat spirit
de organizare pe aceste șantiere,
începînd cu grija pentru apro-
vizionarea lor tehnică-materială.

necesare conform ritmurilor de
execuție stabilite pentru fiecare
perioadă — ne informează tovară-
șul Ardelean. Așa se explică rîm-
nerea în urmă cu 3,5 la sută pe
semestru la Uzina de strunguri și
chiar la Uzinele de vagoane unde
deși planul semestrial a fost rea-
lizat valoric, există totuși rămî-
neri în urmă și încă la obiective
dintre cele mai importante. ICIMB
trebuie să se ocupe cu mai multă
insistență de rezolvarea problemei
brațelor de muncă, în cazul ei a-
ceasta fiind la ora actuală proble-
ma nr. 1.

Față de anii precedenți, Grupul
de șantier nr. 4 se pare că în
acest an a rezolvat mai bine pro-
blema brațelor de muncă. În ge-
neral, pe șantierele sale există mai
multă organizare și incomparabil
mai multă disciplină. Dar nu la
fel de bine a rezolvat construc-
torul arădean problema aprovizio-
nării tehnico-materiale a șantierei.
Dacă la obiectivele industriale pla-
nul de investiții pe primul seme-
stru a fost realizat în proporție de
51 la sută, la blocurile de locuințe
în schimb, tocmai datorită apro-
vizionării defectuoase cu prefabrica-
te, cărămizi, material lemnos etc.,
realizările din primele șase luni
nu se ridică decît la 34 la sută din
planul anual. Din aceeași cauză —
a aprovizionării neritmică — se
înregistrează o rămînere în urmă
de aproximativ două etaje la
construcția hotelului turistic. Si
tot lipsa de materiale a creat
Grupului de șantier nr. 4 pagube
serioase prin stagnările repetate
ale utilajelor cu care au fost me-
canizate lucrările pe șantier.

**Documentațiile apar
tot mai puțin în
discuție. S-a rezolvat
oare problema
realizării lor la timp?**

— În orice caz, în acest an au
fost rare cazurile cînd lucrările pe
șantiere sînt întîrzie sau sînt stagne-
ze din cauza documentațiilor —
ne confirmă tov. I. Ardelean. Dar
dacă s-au făcut primii pași ener-

M. ALEXANDRESCU

(Continuare în pag. III)

**Care este principala
cauză a ritmurilor
nesatisfăcătoare de pe
unele șantiere?**

La această întrebare interlocu-
torul nostru ne-a prezentat o în-
treagă situație din care am putut
reține tot ce ne-a interesat.
— Constructorii — îndeosebi
întreprinderile din Brașov — nu
și-au asigurat brațele de muncă

**O delegație a Partidului Socialist
Unificat Italian a sosit în Capitală**

La invitația Comitetului Central
al Partidului Comunist Român,
luni seara a sosit în Capitală o
delegație a Partidului Socialist
Unificat Italian, alcătuită din to-
varășii Venerio Cattani și Alberto
Bemporad, membri ai Direcțiunii,
șefi ai Secției internaționale a
partidului, deputați, membri ai Co-
misiiei pentru afaceri externe a
parlamentului, precum și Gianni

Finochiaro, șef adjunct al Sec-
ției internaționale a partidului.
La sosire, pe aeroportul Bănea-
sa, delegația a fost întâmpinată
de tovarășii Paul Niculescu-Mizil,
membru al Comitetului Executiv,
al Prezidiului Permanent, secretar
al CC al PCR, Mihai Dalea, se-
cretar al CC al PCR, de activiști
de partid.

(Agerpres)

RECOLTATUL GRÎULUI

**La rod bogat —
muncă spornică**

**Decalaj prea mare
între recoltări
și arături**

Zorii unei noi zile se revarsă
peste întinsul lanurilor aurii.
Grîul, cu spicele aplecate de greu-
tatea boabelor, așteaptă să fie a-
dunat în hambare. La capul tar-
lei muncă a început dis-de-dim-
niă. Mecanizatorii, ajutați de
cooperatorii din Crucești care de-
servesc combinele, lucrează de zor
la revizuirea utilajului. Se face
curățirea sîtelor, se gresază și
verifică amănunțit fiecare combi-
nă, fiecare tractor și imediat ce
roua se ridică de pe lanuri con-
voitul de combine intră în lucru.
Trebuie folosit la maximum fie-
care minut bun de lucru pentru a
termina cît mai grabnic recol-
tatul. Fiecare cooperator și me-
canizator depune tot efortul pentru
strîngerea la timp și fără pierderi
a recoltei pregătite cu grijă un an
întreg. Străduințele lor se oglin-
desc în rezultatele înregistrate.
Așa, de exemplu, în ziua de du-
mînică, în medie s-a realizat pe-
ste 20 tone de combină.

La obținerea acestor rezultate,
alături de hărnicia mecanizatori-
lor, un rol deosebit îl are și or-
ganizarea muncii. De aceea, pe
lîngă asigurarea cu saci și cu
transporturile, noi mai ținem
seama și de mîrîmarea parcelelor.
La „deschiderea” lanurilor facem
un mic calcul, în așa fel încît să

se poată folosi pe deplin capaci-
tatea toboșanului și să se evite
întoarcerile în gol sau circulații
combinelor la capacități mai mici
decît cele posibile. De asemenea,
șeful de brigadă Matei Hafer, a-
jutat de mecanicul cooperativiei,
Ioan Remmel, imediat ce se iese
o defecțiune o remediază pe loc și
combina își continuă drumul.

Între mecanizatorii s-a organi-
zat întrecerea socialistă, iar me-
canizatorii de la agregatul care are
cea mai mare cantitate este stu-
mulat și în bani.

Toate acestea contribuie la ob-
ținerea de rezultate bune la fieca-
re combină. Astfel, în ziua amî-
nită, cele mai mari realizări le-a
avut combina deservită de coope-
ratori Francis Dautner, Ludovic
Feil și mecanizatorul Francis
Weisberger cu 22,5 tone. După
ci au urmat combina mecanizato-
rului Nicolae Brukler, deservită
de Iosif Bamstarg și Mihai Hess
care a realizat 21,4 tone.

Desigur, la obținerea acestor re-
zultate contribuie și terenurile
cooperativiei agricole din Crucești,
care sînt curate de buruieni și
promit o recoltă îmbelșugată.

Ing. D. SUBA,
de la cooperativa agricolă
din Crucești

Pînă ieri, în gospodăriile agricole
de stat grîul s-a recoltat de pe ju-
mătate din suprafața cultivată.
Cele mai avansate sînt gospodă-
riile din Vinga, „Mureș”, Horia și
altale. Aflăm însă că se neglijează
lucrările imediat următoare, cum
sînt eliberatul terenului și arături-
le de vară. Astfel, deși la GAS
„Mureș” s-au recoltat 455 hectare,
nu s-au balotat patele decît de pe
10 hectare. O situație necorespun-
zătoare există și la alte unități,
cum sînt cele din Siria, Fintinele
și altale. Din această cauză și arături-
le sînt rămase mult în urmă.
La Zimand nici n-au început, iar
la Siria și Vinga nu se poate vorbi
decît de cîteva zeci de hectare.

Întîrzierea efectuării arăturilor
conduce implicit și la întîrzierea
însămînțării de culturi duble. În
afară de gospodăria din Aradul
Nou, la restul unităților, suprafe-
țele însămînțate sînt aproape in-
existente, deși există condiții bune
pentru realizarea lor. Conducerea
unităților vor trebui să impulsio-
neze lucrările rămase în urmă, elc
urmind a pregăti recolta anului
viitor, folosirea rațională a tere-
nului.

**Unii recoltează mult,
alții prea puțin**

Rezultatele ce le obțin la recol-
tatul grîului unii din mecanizato-
rii care deservește combinele la
cooperativa agricolă din Sînlăeni,
poate că n-au fost prevăzute nici
de constructorii acestor utilaje.

Afirm acest lucru cînd întocmesc
situația recoltării grîului la fiecare
mecanizator în parte. Cifrele ex-
plicită hărnicia și voința lor de a
atinge un grad cît mai înalt de
folosirea combinelor. În primele 5
zile de lucru mecanizatorul Ștefan
Gaspar a adunat, cu combina ce i
s-a încredințat, peste două vagoane
de grîu zilnic. Ba în a patra și
a cincea zi el a uimit cooperatorii,
realizînd o cantitate de peste
31.000 kg și respectiv peste 29.000
kg. Exemplul său a fost urmat și
de Pavel Keckes, care în aceleași
zile a obținut cîte 28 tone pe
combină.

Ce păcat însă că din 11 combine
numai la 5 s-au realizat peste
15.000 kg fiecare. La restul combi-
nelor se înregistrează rezultate
slabe. De pildă, cu combina nr.
192 nu s-a recoltat într-o zi de-
cît... cantitatea de 330 kg.

VASILE GHIONE,
coresp.

Mecanizatorii de la GAS Fintinele și-au luat angajamentul de a recolta grîul la timp și fără pierderi. Unul din cei care își respectă angajamentul respectiv este și Mărgărit Mihalache, pe care îl vedeți în clișeu.

20.00 Primele știri. 20.05 Căpitanii știri
Interpreți de altă dată. 21.00 Bu-
letin de știri. 21.30 Teatru radio-
fonic „Șeful sectorului suflăte”.
22.40 Muzică ușoară. 23.00 Ra-
diojurnal. 23.22 Valsuri pentru
patru voci și pian. 23.52 Meri-
diane... melodii. 0.55 Buletin de
știri.

Funeraliile lui Tudor Arghezi

(Urmare din pag. 1)

bil lucru, într-adevăr, această păstrare a firii populare într-o poezie atât de nouă ca stil și ca mijloc de expresie.

Acum, când omul pieritor s-a stins, opera nepieritoare rămâne ca un exemplu vesnic viu de mare poezie, având o rară calitate de a înfățișa în forme foarte personale, de o rară originalitate, un fond omnesc general, în care sentimentele fundamentale ale omului își află o expresie mereu nouă, datorită unei forțe de interpretare stilistică uimitoare.

Marele scriitor dispărut, jubitor al furturilor bonurilor materiale, i-a adus, de asemenea, un ultim omagiu muncitorilor Florea Cojocaru. „Ne despărțim astăzi — a spus el — cu inima îndurerată de poet. „Cântări omului”, de unul dintre cei mai străluciți reprezentanți ai literaturii noastre, pildă de înaltă conștiință cetățenească, patriotice și artistice, de Eroul muncii socialiste, Tudor Arghezi.

Vreme de peste 70 de ani, a slujit zi de zi, cu genul său, țara și poporul. S-a simțit frate al celor mulți și trudituri, a fost interpret al gândurilor, durerilor, bucuriilor și aspirațiilor noastre, ale tuturor. Slova lor de foc a îmbărbătat, transmitând încrederea în forța omului, în teneția ideilor nobile de libertate și dreptate. În anii noștri luminoși, văzându-și visurile împlinite, a cîntat primăvara, simbol al înnoirii, bucuria de a munci sub soarele libertății, satisfacția de a fi contemporan cu epoca în care flutură flamura biruinței socialiste.

Ne plecăm astăzi fruntea la cetafalcul marelui poet, pe care noi, muncitorii, l-am știut întotdeauna alături, ca pe un prieten, ca pe un tovarăș, el însuși muncitor pe ogorul literaturii, exemplu de dăruire, de tenacitate, de dragoste pentru nobila sa profesiune.

În clipa grea a despărțirii de Tudor Arghezi — a spus studentul Despina Tomescu — ini-

mile noastre îndoliate rechemă în memorie lumea de frumuseți cu care marea mester al cuvintelor ne-a îmbogățit sufletul însetat de taine și de certitudini. Prin el, simțindu-l mereu aproape, mereu contemporan, am pătruns într-un univers de miracole nebănuite, ne-am descoperit pe noi înșine, trăind tineretea o tulburătoare gamă de sentimente și de gânduri, conducându-ne pașii pe drumurile neexplorate ale cunoașterii. L-am avut tovarăș de via și de idealuri, sfetnic drag inimii noastre. Arghezi a fost și este pentru noi studenții un mare dascăl de omenie și de frumusețe, de exigență și de stimă a muncii, de dăruire și de elan creator. În fața sa, ne plecăm fruntea cu recunoștință, cum și-o vor pleca veacuri de-a rîndul și urmașii, cinstindu-l cu venerație amintirea.

Ultimul care a luat cuvîntul a fost tînărul poet Marin Sorescu. Am avut feteira — a spus el — să fiu de citeva ori în preajma maestrului. Privind mină care a ținut condeiul, neîntrerupt, timp de peste șapte decenii, m-am gândit la pasarea măiastră a celui-lalt porțan, pasare și ea capabilă să zboare în admirația întregii lumi, făcînd ritmic aceleași gesturi de aripă, la infinit. Expresie vibrantă a virtuților de todeauna ale poporului nostru, care a răzbit prin furtuna veacurilor, împlinindu-și setea lui de libertate și de frumusețe, Arghezi le încarcă de semnificație unui anume timp, al nostru, ale României socialiste. Acestea sînt bunurile cele mai de preț pe care maestrul nostru, al tuturor, ni le lasă acum adunate, odată cu numele său, pe o carte imensă și sfîntă ca ființa acestui neam, carte care nu se va închide niciodată.

Adunarea de dolii ia sfîrșit. Sierul cu corpurile neînsuflețite al lui Tudor Arghezi, purtat pe umeri de personalități de frunte ale vieții culturale și științifice, este scos din holul îndoliat al Ateului și așezat pe carul mortuar.

În fața Ateului, o mare mulțime de oameni, cu capetele plecate, aduce un ultim salut marelui poet român.

O companie militară, cu drapel îndoliat, prezintă onorul. Fanfara militară întonează marșul funebru. Carul mortuar pornește, îndreptându-se spre Mărtisor. În fruntea cortegiului este purtat portretul îndoliat al maestrului. Pe perne purpuri strălucesc ordinele și medaliile cu care a fost distins. Alături de familia defunctului, în urma carului mortuar se află tovară-

șii Manca Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv, secretar al CC al PCR, Roman Moldovan, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Grigore Gămănu, secretarul Consiliului de Stat, Pompiliu Macovei, Miron Nicolescu, Zaharia Stancu, membri ai CC al PCR, ai Consiliului de Stat și ai guvernului, conducători ai unor instituții centrale și organizații obștești, fruntași ai vieții culturale și științifice, numeroși cetățeni.

De-a lungul străzilor orașului, în drum spre Mărtisor, mii de bucureșteni, vîrstnici și tineri, iau parte cu durere la clipa despărțirii de marea poet și fiu al poporului român — Tudor Arghezi.

Cortegiul a ajuns la Mărtisor. Aici, un ultim cuvînt de adio este rostit de poetul Eugen Jebeleanu, care a spus: Nimic din ceea ce spiritul său a lăsat în tiparele unei limbi, de el reînnoită și inobilată, nu dispăre. Nimic din lupta lui Arghezi pentru ridicarea graiului și gândirii poporului nostru în stîmna universală nu poate deveni numai amintire. Căci, mare artist, Tudor Arghezi, a demonstrat că arta înseamnă forță; o permanență fără de care viața ar fi nespus de tristă. Legătură la milioanele și milioanele de oameni, ale căror voci s-au transformat în graiul izvoarelor, în ofatul vîntului toamnei, în suieratul Crivățului și binecuvîntarea adierii vîntului verii, legănduri lanuri de griu, — Tudor Arghezi este o înaltă memorie.

Și iată-l pe Tudor Arghezi, nespus de viu, în mijlocul nostru, prin ceea ce are umanitatea mai de preț, prin acel inefabil metal care se numește spirit. Și iată acest spirit, rezumînd testamentar o istorie, a lui, a noastră, a poporului acesta constructor al socialismului, a umanității înfrîngînd tenebrele și moartea.

Încheierea cuvîntului său, Eugen Jebeleanu a citit tulburătoare poezie a maestrului, „Testament”.

Este intonat apoi imnul de stat al Republicii Socialiste România. O companie militară trage salve de armă.

Episcopul Visarion, vicar al Patriarhiei Bisericii Ortodoxe Române, împreună cu un sobor de preoți, a oficiat slujba religioasă. În acordurile marșului funebru, sierul cu corpurile neînsuflețite este coborît în mormîntul din grădina casei sale de la Mărtisor, casă în care Tudor Arghezi a petrecut ani îndelungați de creație prodigioasă, loc evocat cu atîta căldură în opera sa nepieritoare.

(Agerpres)

Complexul comercial din cartierul Podgoria

În ce ritm se realizează obiectivele de investiții?

(Urmare din pag. 1)

gici în acest sens, nu înseamnă că aceștia s-au făcut în toate cazurile și mai ales nu înseamnă că se poate renunța cituși de puțin la perseverență în această problemă. Din cauza documentațiilor întințite de constructorul respectiv Grupul de șantier nr. 4, nu a dat la timp în folosință stația auto-moto, angajându-se totuși că o va termina pînă la 23 August a. c. Documentațiile au început să constituie o problemă și la Uzina de strunguri. Aici constructorul, respectiv ICIMB, mai are în acest an de executat lucrări în valoare de aproximativ șapte milioane lei. Dar pentru mai mult decît jumătate din aceste lucrări nu a intrat încă în posesia documentațiilor. Lipsindu-l proiectul de execuție, nu s-a putut face comenzi de materiale, nu s-au putut începe execuțiile. Au întârziat cu documentațiile sau le-au predat incomplete, cu greșeli, cu reveniri pentru schimbări de soluții beneficiarii ca fabrica „Arădeanca”, Uzinele „30 Decembrie”, și Sfatul popular orășenesc pentru blocurile de locuințe.

Bineînțeles, obiectul discuției noastre s-a extins și asupra altorva șantierelor mai mici, dar nu lipsite de importanță atît în viața economică și socială a orașului nostru, cît și în urbanistica lui. Așa de pildă, este rămas în urmă cu lucrările serviciului de organizare a drumurilor din cadrul Sfatului popular orășenesc. Ritmul lucrărilor a scăzut în trimestrul II și la Școala profesională specială nr. 6, unde lucrează IOCR. Nu are o atitudine corespunzătoare față de beneficiar Grupul de șantier nr. 4 în cazul atelierului pentru invalizi, aparținînd cooperativei „Vremuri noi”.

În consecință, indiferent care ar fi obiectivul asupra căruia ne-am oprit, ritmul execuției trebuie mult îmbunătățit.

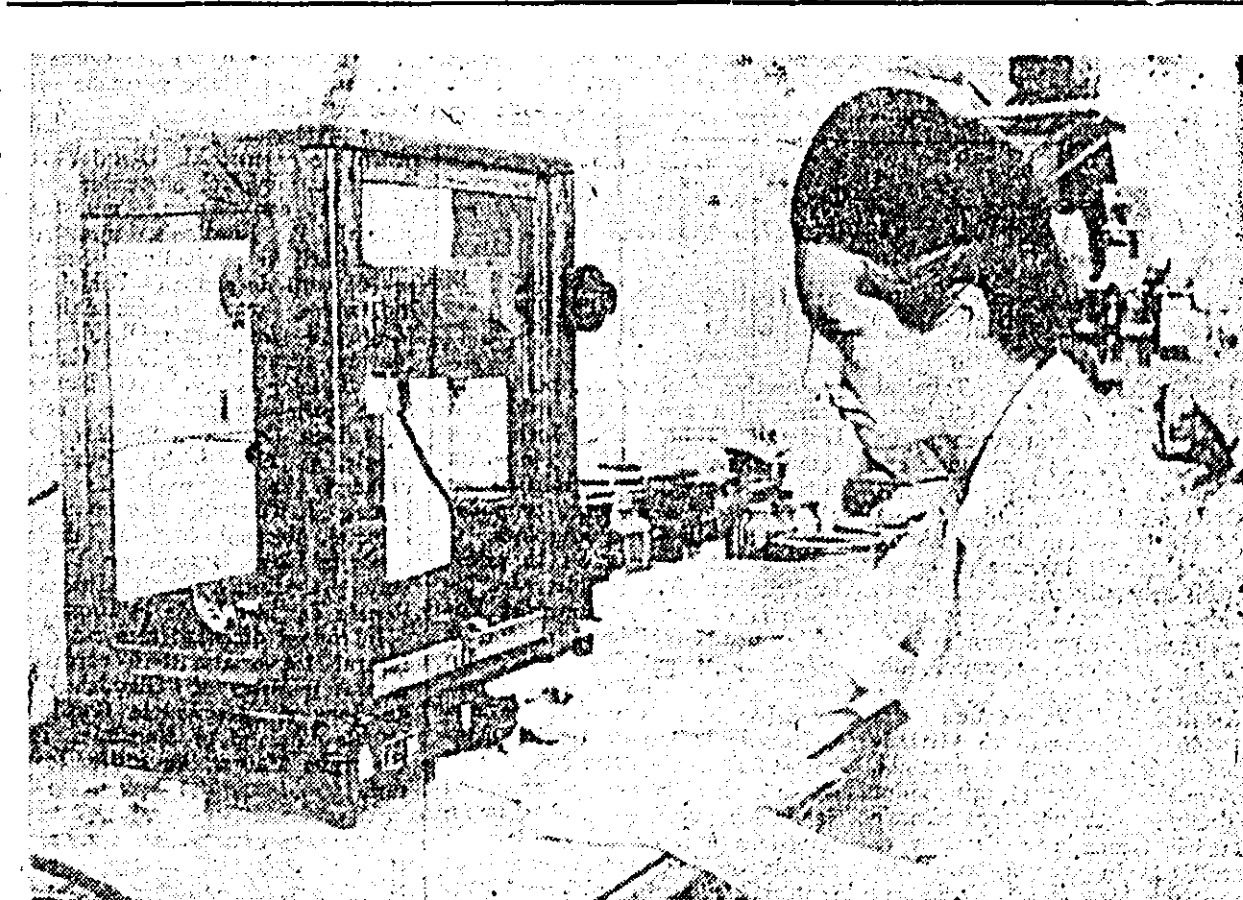
Organizarea științifică a producției și a muncii trebuie să pătrundă mult mai energic pe șantierelor arădene, în primul rînd în stilul de muncă al constructorilor.

Degeaba sînt întocmite planuri operative pompoase dacă la

temelia lor nu stă o aprovizionare tehnico-materială corespunzătoare.

Sînt atacate foarte puține din obiectivele pe care constructorii de la Grupul de șantier nr. 4 și ICIMB și le-au propus drept front de lucru pentru iarnă, ceea ce trebuie să le dea neapărat de gînd și să acționeze în consecință.

Răspunderea pentru intrarea la timp în funcțiune a obiectivelor cincinalului, la valoarea parametrilor proiectați, nu este cu nimic mai prejos nici în ceea ce-l privește pe beneficiar. Asigurarea la timp a documentațiilor corecte, a unei colaborări permanente și în consecință a sprijinului reciproc dintre beneficiar și constructor sînt cheile care vor deschide succesele acestui semestru în realizarea planului de investiții.

În laboratorul întreprinderii „7 Noiembrie” se controlează zilnic calitatea produselor. În această privință tov. Iuliana Pop dă dovadă de multă pricepere și conștiințiozitate.

Fabrică de gheață la Galați

La antrepozitul frigorific ce se construiește în apropierea Galațiului, a intrat în funcțiune o fabrică de gheață cu o capacitate de producție zilnică de 30 tone. Utilajele și aparatura de înaltă tehnicitate fac ca exploatarea și întreținerea fabricii să fie asigurate de un personal restrîns.

Odată cu acest obiectiv, constructorii au predat beneficiarului toate cele 12 depozite și tunele de păstrare a produselor perisabile — legume, fructe, carne — de refrigerare și congelare cu o capacitate totală de 3.000 tone.

Fiind amplasat lîngă șoseaua de legătură dintre Galați și Brăila, antrepozitul va putea asigura la timp cu produse proaspete cele două orașe.

Combaterea unui pericolos dăunător la pomi

Cum este cunoscut, pomii fructiferi sînt supuși la atacul a o serie de boli și dăunători care le produc pagube. Unul din dăunătorii este și omida păroasă a dudului care, în ultimii ani, s-a extins la diferiți pomi. Dăunătorul are două generații pe an. Prima apare pe la mijlocul lunii iunie și se menține pînă către sfîrșitul lunii iulie, iar a doua se semnalează la mijlocul lunii august și durează pînă la sfîrșitul lunii septembrie. Ambele generații pot provoca pagube însemnate atunci cînd nu se iau măsurile de combatere necesare.

Agrotehnica recomandă combaterea dăunătorului pe două căi: mecanică și chimică. Cea mecanică dă rezultate bune dar numai cînd se face la timpul optim, adică în maximum 2-3 săptămîni de la apariție. Omizile grupate în cuib pe ună sau trei frunze, se pot înlătura prin tăierea cuiburilor după care se pun într-o găleată cu petrol și li se dă foc. Nu e indicat să se facă arderea cuiburilor direct în pom, întrucît nu dă rezultate bune. După ce omizile au ieșit din cuiburi, combaterea mecanică nu mai are efect.

De aceea în acest caz se procedează la combaterea chimică, folosindu-se produsul Deto 25 la sută în concentrație de 0,7 la sută. Pentru aceasta se folosesc aparate de stropit. Substanța de combatere se procură de la Consiliul agricol orășenesc.

În cazul cînd combaterea acestui pericolos dăunător e neglijată, pomul riscă să fie complet desfrunzit, fructele nu mai ajung la maturitate, iar capacitatea sa viitoare de producție scade considerabil. De aceea este necesar să se acorde o grijă deosebită stîrpirii acestui dăunător pentru obținerea de recolte mari de fructe și păstrarea sănătății pomilor fructiferi.

V. ZGRDEA,

tehnician la Consiliul agricol orășenesc

Mașini noi de înnodat fire

Testoria fabricii „Tebe” a fost înzestrată zilele acestea cu două mașini de înnodat fire. Cu ajutorul acestor mașini înnodarea urzelii noi cu urzeala veche se face în 7 minute față de o oră sau o oră și jumătate cît dura montarea unui sul nou de urzeală. Folosirea acestor mașini va contribui la un spor anual de producție de cea 130.000 me-

tri liniari de țesături, ținînd cont că pînă în prezent zilnic se efectua cca 50-55 de montări de suluri noi. De asemenea, prin introducerea lor se va putea reduce și personalul la nevoie, deoarece și operația a crescut (încă cea o oră și jumătate de ficcare sul) devine de prisos acolo unde înnodările se fac cu aceste mașini direct pe război.

Un ceas... „politicos”

La fabrica de ceasornice „Victoria” din orașul nostru a fost terminat în aceste zile prototipul unui nou model de ceas deșteptător. Un fapt obișnuit în munca acestui colectiv. Totuși, noul model se distinge față de celelalte printr-o particularitate interesantă. Este un ceas „politicos” care-și va invita „ellenții” să se trezească printr-un semnal discret (previziv) și abia apoi, după cîva timp, va emite pen-

tru cei somnoroși un semnal mai energic.

Gama modelelor de ceasornice produse de fabrică se va îmbogăți în curînd și prin alte modele aflate în fază de pregătire. În scîlărie se execută acum SDV-urile pentru alte două modele de ceasuri (M6 și M7) iar în studiu se află un model de ceas deșteptător cu calendar.

La numai cîțiva kilometri de coastă, din spuma valurilor Golfului Gascogne, se ridică niște fîrmituri de pămînt, așezate în lan, străjuind din ocean flancul vestic al Franței.

Un dig de piatră ce traversează trecătoare Le Gais leagă continentul de Insula Noirmoutier (situată, față de Franța, aproximativ la sud de orașul Nantes). În timpul refluxului, de două ori în 24 de ore, se poate ajunge pe insulă mergînd pe acest dig. Dar emoția trecerii este destul de mare, căci apa poate acoperi digul în numai 15 minute ameninșînd căruțe, mașini și pietoni ce nu sînt scama de strictețea orarului impus de maree.

Insula are un peisaj foarte variat: plajele întinse amintesc de cele pe care călătorul le întîlnește în Africa, dar stîncile ascuțite, pădurile dese și vegetația luxuriantă fac să simți în atmosfera sălbatică a Corsicei. Impresionantele dimensiuni pe care le îmbracă natura în această insulă contrastează însă puternic cu dimensiunile liliplutante ale satelor în care trăiesc localnicii. Căsuțe scunde de un alb strălucitor, înconjurare de grădini bogate (dar de întinderi reduse), deasupra cărora se ridică paletele citorva mori așezate pe dune — acesta este peisajul Insulei Noirmoutier.

Cîmpurile care înconjură satele sînt vestite pentru fertilitatea lor, în special pentru calitatea cartofi-

lor care se cultivă aici. Dincolo de sate și cîmpuri se întinde brîul bălților sărate, din care se extrag anual pentru export 10 milioane tone de sare. Jos, în apropierea oceanului, peisajul insulei se încheie cu satele de pescari, ale căror bărci, viu colorate, se leagănă zi și noapte pe valuri.

Dar prezentul Insulei Noirmoutier este întrerupt pe alocuri de urme ale trecutului. Aici se află un castel datînd din secolul al XI-lea construit pentru a rezista împotriva atacurilor normanzilor. Și, cu toate că de-a lungul secolelor castelul a rezistat cu eroism invaziilor normanzilor, acum puterea lui a scăzut, dovadă fiind neputința în fața asaltului turiștilor. Acest nou gen de invazie a început în secolul al XIX-lea, atrăgînd turiștii prin pacea care domnea aici, prospețimea naturii și pitorescul așezărilor.

Insula Ré, situată mai la sud, în dreptul orașului La Rochelle, este cunoscută sub numele de „insula cu case albe”. Natura s-a îmbrăcat aici în culori pastel cu multe pete aurii, provenind de la plajele care și aici sînt abundente. Tăra-

CELE CINCI INSULE

nii trăiesc din produsele locale. Pe lîngă exploatarea bălților sărate, aici se cultivă mult viț de vie, iar pescuitul se practică pe scară mai largă. Satele sînt și ele mai deosebite unele de altele, avînd fiecare particularitatea sa: Flotte-en-Ré este renumit pentru portul său de pescuit și de yachting, Rivendou-Plage este un centru de cultură de stridii, Bois-plage-en-Ré și Couarde-sur-Mer — pentru numeroasele sale plaje. Capitala —

al II-lea, rege al Angliei. În anul 1224, ea a fost reluată de Ludovic al VIII-lea, dar în 1300, prin tratatul de la Brétigny, Ré devine din nou posesiune britanică. Sub domnia lui Charles al VII-lea, insula reîntră în posesia Franței, cu toate încercările ducelui de Buckingham de a o relua.

După o oră și jumătate de mers pe mare, ajungi, plecînd de la Fromentine, în Insula Yeu, vestită pentru cel mai mare port din Fran-

și plin de mistere.

Insula Oleron este, după cit se pare, cea mai cunoscută dintre insulele mici care sînt presărate în Oceanul Atlantic. Este ceva mai întinsă, avînd o lungime de 60 km și se împarte în patru regiuni distincte: rada din sud-vestul insulei, coasta sălbatică, rada de nord-est și centrul. Rada de sud-est este vestită pentru flota sa specială de pescuit stridii. Pentru a ajunge de aici în regiunea coastei sălbatice, un tren special te conduce printr-un loc pitoresc dominat, pe mai bine de 6 km, de abundența pădurilor. Aici însă, peisajul se deschide făcînd loc unor plaje imense cu nisipul fin și fără nici o construcție pe mal.

În partea de nord-est a insulei funcționează cel mai vechi far din Franța, construit în 1836. La început, el lumina cu ajutorul unei flăcări de ulei, care se află și astăzi expusă la muzeul miniatural care se află aici. Regiunea de centru este partea cea mai aglomerată a insulei. Aglomerația însă nu trebuie asociată aici, cum sîntem obișnuiți s-o facem, cu zgomotul. O atmosferă calmă domnește și

aici, ca și în toate celelalte insule. Insula nu este lipsită nici ea de vestigiile trecutului. Biserici vechi, datînd din secolul al XVI-lea, mai numeroase însă, amintesc de istoria Franței secolului XVI. La Saint-Pierre se află muzeul „Alienorei d'Aquitaine”, un muzeu etnografic în care sînt expuse majoritatea formelor de activitate cu care se ocupau locuitorii de altădată al insulei.

Pînă nu de mult, pentru a ajunge pe Oleron, turiștii se imbarcau pe un bac ce pleca din Chapus. Acum un ansă s-a luat inițiativă pentru construirea unui pod direct de legătură.

Și, în sfîrșit, ultima din grupul de insule amintite, Insula Aix, este situată în dreptul localității Charante. Numele ei este legat de deosebi de date istorice importante. De aici s-a imbarcat, în 1815, Napoleon, iar muzeul local păstrează și astăzi o serie de amintiri legate de această personalitate a istoriei Franței. Cu o populație de numai 160 de locuitori ce trăiesc în căsuțe albe, construite toate parăcă după același calapod, Insula Aix este la fel de liniștită și paradisiacă ca și celelalte insule amintite.

Aici se termină drumul de-a lungul insulelor ce-și ridică virfurile semete din adîncul apelor oceanului.

LEAH LOURIE

(Din „Sciences et voyages”)

NOTE DE CĂLĂTORIE

Saint-Martin-de-Ré — este un orășel istoric, fostă fortificație ridicată la începutul secolului XVIII de către mareșalul Vauban, ale cărei construcții s-au păstrat pînă în zilele noastre. Intacte sînt și numeroase case construite în sec. XV și XVI.

De altfel, istoria Insulei Ré este mai bogată și mai veche decît aceea a Insulei Noirmoutier. De două ori ea a aparținut Angliei. În secolul XII, Ré a făcut parte din zestre ducelui Alienor d'Aquitaine, care s-a căsătorit cu Henric

ta destinat pescuitului de ton. Pe această insulă, cu aspect sălbatic, a fost exilat, după cel de-al doilea război mondial, în anul 1945, mareșalul Pétain, unde a și murit, șase ani mai tîrziu, la vîrsta de 93 de ani.

Yeu a rămas unul din rarele locuri care oferă turiștilor plăcere de a avea senzația că ci sînt cei care descoperă primii această insulă. Golfuri mici, dune înălțate strîns de stînci puternice conferă insulei un aspect sălbatic

